

Bij aspergeteler Piet Peeters uit Helden werken voornamelijk Bulgaarse seizoenskrachten.

© Peter Schols

De bedden moeten opgeschud

Na jaren van flinke groei, stabiliseert het areaal asperges in Limburg zich. Gebrek aan grond en personeel worden genoemd als oorzaken. Kan mechanisatie op termijn de oplossing bieden?

DOOR JAN HENSELS

HELDEN

De komende tien jaar gaat er in de aspergeteelt meer veranderen dan in de afgelopen halve eeuw.”

Aldus Will Teeuwen van aspergebedrijf Teboza in Helden, die onder meer voorspelt dat de mechanisatie van de oogst van het witte goud serieus zijn intrede gaat doen. Veel aspergetelers staan er nog sceptisch tegenover, bijvoorbeeld omdat de machines in hun ogen minder nauwkeurig zijn dan mensen, en dat levert oogstverlies op, zo stellen ze. „10 procent verlies is best veel. Dat is net het verschil of je er een boterham aan kunt verdienen of niet”, vertelt teler Piet Peeters uit Helden.

Volgens Teeuwen is het steeds lastiger om aan aspergestekers te komen. Een oogstmachine biedt daarom een welkom alternatief. „Ik hoor ook de verhalen over oogstverlies. Maar dat is het geval met het huidige teeltsysteem. Mogelijk kunnen we dat systeem aanpassen.” Teeuwen wil maar zeggen dat de sector zal moeten innoveren.

Bulgaren

„Wij hebben drie dames op de afdeling personeel en organisatie die voor ons regelen dat er voldoende mankracht is”, vertelt Teeuwen. „Maar zie maar eens als kleinere teler telkens je personeel bij elkaar te vinden.”

Nu Polen steeds vaker kiezen voor werk dat minder zwaar is, beter verdient en meer zekerheid biedt dan het seizoenswerk op het land, verschijnen er meer Bulgaren en Roemenen op de Limburgse aspergevelden. Maar ook die kiezen op termijn wellicht voor ander werk, meent Teeuwen.

Vooralsnog kan aspergeteler Peeters terugvallen op een groep Bulgaarse seizoenswerkers. Zij halen al jaren op rij in het voorjaar de seizoensgroente voor hem uit de grond en sorteert ze. Hij kent de verhalen wel dat Bulgaarse werknemers eerder verstek zouden laten gaan dan Poolse, maar dat beeld strookt niet met zijn ervaringen. „Aardige, hardwerkende mensen”, is Peeters' oordeel.

Dorp

Vroeger werkte ook deze aspergeteler hoofdzakelijk met Poolse arbeidskrachten. „Ik voorzag echter dat het op termijn lastiger zou worden om Polen te krijgen. Bovendien had ik er soms ook bij die te veel dronken en dan na een paar uur werken naar huis gingen. Bij toeval klopte een Bulgaarse seizoensarbeider bij mij aan. Over zijn inzet was ik heel tevreden. Toen hij aanbod om mensen uit zijn dorp te vragen om bij mij te komen werken, besloot ik het een kans te geven.” Inmiddels werken er zo'n vijftig mensen bij hem, hoofdzakelijk Bulgaren, veelal uit hetzelfde dorp.

Rem

Peeters kan met zijn Bulgaarse krachten voorlopig nog vooruit, maar het personeelstekort speelt de sector links en rechts wel degelijk parten. En dat remt de groei van de sector.

In Nederland is Limburg hofleverancier van asperges. In 2016 zat volgens het CBS 61 procent van de aspergeteelt in Limburg.

Sinds 2000 nam het oppervlak aan aspergevelden in Limburg flink toe, blijkt uit gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Zo groeide het areaal in de periode 2000-2015 in Noord-Limburg met 66 procent. De laatste jaren is er sprake van stabilisatie: het areaal in Limburg lag vorig jaar met 2353 hectare nauwelijks boven de 2329 hectare van een jaar eerder.

Voorzitter Mat Kersten van het Aspergegilde Peel en Maas verwacht desondanks nog wel groei de komende jaren. „Als een ondernemer echt wil uitbreiden dan zal die dat zeker doen.”